

בע"ה כ"א במרחשוון תשע"ה

14/11/2014

גליון מס' 2873

פרשת חיי שרה

"..ויקח את רבקה ותהי לו אשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו" (כ"ד, ס"ז).

שלוש שנים רצופות התאבל על אמו אולם ברגע שלקח את רבקה לאשה, ההורים נדחקו לקרן זוית ואת מקומם תפסה אשה הבאה ממרחקים.

ר' יוסי: עד שלא לקח אדם אשה אהבתו הולכת אחר הוריו, לקח אדם אשה, אהבתו הולכת אחר אשתו, שנאמר: "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו".

רבקה תפשה את מקום שרה והשיבה לבית המיותם העטוף אבל, את השמחה והאור שהיו שרויים בחיי שרה.

(מתוך: "ממעייני האגדה א. ארזי")

פרשת שבוע – תרצה אורן

ימי החול		שבת חיי-שרה	
05:21←05:17	זמן תפילין /טלית	16:23	הדלקת נרות
06:00	שחרית	16:30	14:00 מנחה
08:20	שחרית ב' (בביה"ס)		שיעור הלכה אקטואלית
		06:45	שחרית א'
08:51←08:48	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
		11:30	קידוש
13:15	מנחה א' (בחד"א)	16:23	12:30 13:30 מנחה
16:30	מנחה וערבית	14:00	מנחה (בני-עקיבא)
16:39←16:43	שקיעה	16:45	לימוד "דור לדור"
20:10	ערבית	17:19	צאת השבת

אחות תורנית- הילרי יום טוב

שבת
שלום

שרה כשותפה ומשפיעה בחייה ומותה

הפרשה פותחת בסופם של חיי שרה. בתחילה לא מפורט הרבה לגביה. יודעים ששרה יפה והיא השותפה לחיים של אברהם. היא יוצאת איתו למסע לכנען.

בניגוד לשידוך בין רבקה ליצחק המפורט מאוד בפרשתנו, לא ידוע מה טיבה של שרה ומדוע נבחרה לאשת אברהם. יתרה מזו, בכמה מן הסיפורים התנהגותה מעוררת סימני שאלה.

שמה השני של שרה - יסכה (יא, כט) מרמז על תכונותיה: "זו שרה על שם שסוכה ברוח הקודש ושהכל סוכין ביופיה, ועוד- יסכה הוא לשון נסיכות... כמו שרה לשון שררה" (רש"י, שם). אם כן בשרי משולבים רוח הקודש, יופי ואצילות. בעקבות המדרש מעיר הרש"ר הירש: "...אחותי היא ברוחה... יחד עימי נתגדלה ונתחנכה בבית אבי ותהי לי לאשה אחרי שהייתה כאחות לי, קרובה ברוחה ובנפשה" (כ, יב, ד"ה "אחותי בת אבי").

אל המסע לכנען יוצא אברהם עם שרה אשתו. למרות שהציווי הופנה לאברהם, וההבטחות שבצד הציווי ניתנו לו בלבד, דומה שהציאה היא על דעת כל ההולכים. סביר שאברהם, שהתרשם מהגילוי האלוקי, יסכים לאתגר בנפש חפצה. לעומתו ההולכים עימו, שלא זכו להארה האלוקית, ואעפ"כ יוצאים לחיים חדשים בעקבות הציווי, מגלים אמונה ומוכנות גדולים.

שרה - שכבר נודעה אז כעקרה- הולכת עימו. הזוגיות שלהם מבוססת על בחירה וכן על בחירה בדרך ד'. שיתוף הפעולה שלהם ניכר גם בהמשך דרכם המשותפת. אברהם משתף אותה בתוכניתו לקרוא לה אחותו. על פי המדרש היא מגיירת את הנשים כשאברם מגייר את הגברים. גם כשמתעוררת מחלוקת, שרה פונה אל אברהם כשותפה, בגילוי לב וללא מורא ("חמסי עליך").

שרה, שידעה על הבטחת ד' לאברהם: "לזרעך אתן את הארץ הזאת" רואה שהיא עדיין עקרה. לאחר 10 שנים בארץ כנען היא מצידה יוזמת את הרעיון להיבנות דרך שפחתה הגר. אברהם הוא זה אשר שומע בקולה (טז, ב-ג). בהחלטה זו שרה מגלה אחריות ומסירות לייעוד, אפילו במחיר אפשרי של כרסום ביחסיה עם אברהם.

אומנם שרה חשבה להיבנות מהגר, אך לא חשבה לוותר על מעמדה כ"גברת ראשונה". כשהגר אינה מתנהגת כמצופה ממנה, שרה מתלוננת בפני אברם ואף מענה את הגר. לימים, שרה דורשת את שילוחיה של הגר עם ישמעאל בנה. עפ"י המדרש, שרה חוששת מההשפעה הרעה שיכולה להיגרם להתפתחות הרוחנית של יצחק מהתנהגותו של ישמעאל. עפ"י הפשט, שרה מנמקת, שיצחק הוא שיהיה היורש של אברהם ולא ישמעאל. למרות שאברהם מסרב בתחילה להסכים לגירוש, ד' מצווה עליו לשמוע בקול שרה. אם כן ייתכן שאין מדובר רק במחלוקת בנושאי חינוך אלא במאבק על העברת הייעוד ה"אברהמי" ליצחק (בעל "הכתב הקבלה" מעיר שישמעאל טען שמאבימלך נתעברה שרה, ולכן הוא היורש היחיד).

אם כן שרה מוצגת כבת ברית פעילה ומשפיעה. בפרשה, הנקראת לכאורה על שם שרה, היא איננה נוכחת, אבל השפעת תפיסתה ודרכה נותרה לאחר מותה: ראשית - קניין המערה הוא תחילת קניין הארץ שהובטחה. האשה שהלכה אחרי אברהם בארץ לא זרועה, ואשר עברה עימו תהליכים רבים בארץ הזו, היא זו שנקברה ראשונה בארץ. חלקת הקבר נרכשה בכסף מלא, והיא הקניין השלם הראשון בארץ. שנית- מול תפיסת האוניברסאליות של אברהם, שרה התעקשה על מרכזיותו של יצחק כממשיך דרכו של אברהם. אכן בפרשתנו יש עיסוק רב ביצחק כממשיכו של אברהם. עפ"י המדרש, לאחר מות אברהם גם ישמעאל מכיר ביצחק כבכור וכממשיך דרכו האמיתי של אברהם.

תא' ?/כ

(מתבסס על רעיונות של לובה חרל"פ)

בליל שבת – העלה הרב ארי בשיעורו את חשיבות מצוות 'ביקור חולים' עם הקשר ברור לפרשת "וירא" וביקור שלושת המלאכים אצל אברהם המתאושש מבריתו פתח האוהל כחום היום. במצוות "ביקור חולים" אנו סועדים את החולה פיזית ותומכים בו נפשית ובכך נוטלים ממנו חלק ממחלתו. הביקור אצל החולה נועד גם לחשוף את המבקר למצבו של החולה כך שיתפלל בעבורו לא כעל אובייקט זר, אלא מתוך הקרבה וההשפעה הנוצרים מאליהם כתוצאה מעצם הביקור. השאלה המרכזית שעלתה היא: האם השימוש בארסנל טכנולוגיית התקשורת העומדת לרשותנו כמו - מסרון, שיחת טלפון, סקייפ וכדו', נכנס תחת הגדרת קיום מצוות "ביקור חולים"??

בשבת- העלה יצחק שלומי בשיעור את "הסכם השלום" ההסטורי בין אברהם לבין אבימלך מלך פלשתים שהונצחה בברית לדורי דורות ועל שמה נקראת באר שבע. בריתות והסכמי שלום הם בדרך כלל חיוביים וחיוביים אולם על פי הרשב"ם ברית זו הגבילה את האפשרות לכיבוש הארץ בהמשך שהרי 'ארץ פלשתים' היא בגבול ישראל. יצחק ממשיך אמנם לקיים את ההסכם מימי אביו, אולם נתקל בשנאה עזה מצידם של הפלשתים הנובעת מקנאה ברכושו הרב ומצרות עין. הפלשתים אינם נלחמים עם אנשי יצחק על טריטוריה או על בארות המים שכל כך חיוניים במדבר ומהווים בסיס להתיישבות. הם אינם מתיישבים או מפתחים, אלא סותמים את בארות המים השייכים ליצחק וממלאים אותם עפר כך שלא יזכה ליהנות מהם. קנאה שמובילה לשנאה. שנאה שיוצרת סכסוך. סכסוך שמוביל לפירוד: "וויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד" (כ"ו, ט"ז). מסתבר שבארץ פלשתים - "אין חדש תחת השמש"..

ביום ראשון- התקיים ערב הוקרה לצוותי חוסן וראשי צח"י של עוטף עזה במועצה האזורית אשכול בנוכחות שר הביטחון ואלופי פיקוד הדרום והעורף. בערב הופיעו רמי קליינשטיין בליווי תזמורת צה"ל ובמהלך ההופעה סיפרו בני משפחת עברון על הקשר המיוחד שפיתחו במשך ארבעה דורות לאזור 'העוטף'. יואל שהזכיר גם את היותו לוכד נחשים אזורי, הגניב מבט לבוגי, ובריש גליה, הציע לו לשכור את שרותיו..

ביום שני- יצאו חברי גרעין צב"ר הנרגשים לטיול גיוס בן ארבעה ימים בגליל, כשתרמיליהם העצומים על גבם ויומן המסע פתוח לפניהם. נמתין בסבלנות..

בערב, נערך במועדון מפגש חגיגי למנהלי הענפים ומרכזי הוועדות בקהילה בניצוחם של נחום וישי, תחת הכותרת: "יוצאים לדרך - תקציב 2015". זו השנה השניה שנערך מפגש מסוג זה, המנחה את משתתפיו בכתיבת תכנית עבודה והכנת תקציב, כך שנחום הוביל את הערב "כזקן ורגיל".. לצוות המנחים חבר שחקן חיזוק נוסף – ניתאי קרן העוסק ביעוץ ארגוני-קהילתי שהעביר במהלך השעה שעמדה לרשותו את עיקרי התורה על רגל אחת: "אם אתה לא יכול למדוד את זה, אתה לא יכול לנהל את זה". כלומר: אינך יכול לנהל מה שאתה לא יכול למדוד. ובכן, באנגלית זה נשמע הרבה יותר טוב..

ביום שלישי - נערך מטעמו של הקיבוץ הדתי יום של עיון וחוויה לרכזי התרבות ועורכי העלונים. המפגש המוצלח התקיים בתל אביב ב "המקום" – המתפקד כבועה תרבותית – רוחנית, בליבה של דרום תל אביב. במהלך השיח עלתה חשיבותו הרבה של הדבק החברתי שנוצר כתוצאה מפעילויות התרבות והמילה הכתובה המתפרסמת ברבים. אלא מאי? כל הנציגים העלו את אותה הבעיה - חוסר שיתוף פעולה מחד, וביקורתיות לעילא ולעילא מאידך.. נתנחם בכך ש: כל הקיבוצים המאושרים דומים זה לזה, וכל קיבוץ שנותר ללא מפעלי התרבות, הולך בדרכו שלו..

הכנות לקראת שנת השמיטה – חלק ד'

שתי זרועות משמעותיות בענף המזון – הקייטרינג (וחדר האוכל) והכלבו, נדרשו לחשיבה והכנה לקראת שנת השמיטה. בניגוד לסקירה שערכנו עד עתה, בה דיווחנו על הכנת ענפי המשק **כמגדלים** תוצרת חקלאית בשנת השמיטה, בענפים אלו קיבוץ סעד איננו מגדל אלא **צרכן** של תוצרת חקלאית.

הנושא המרכזי הוא כמובן סוג התוצרת החקלאית שנצרך הן בכלבו והן בחדר האוכל. המרכולים והסופרים השונים מציעים מגוון רחב תחת כותרות שונות וחלקן אף משונות ('חנויות שמיטה', 'היתר מכירה', 'שמיטה לחומרא', 'יבול חו"ל', 'יבול נכרי' – ומהו ההבדל בין השניים האחרונים?)

ההכרעה בשאלה זו איננה הלכתית בלבד, והיא נוגעת גם לשאלות של אידיאולוגיה והשקפת עולם (גם אלו קשורות קשר חזק לעולם ההלכה). מתוך נקודת מוצא ברורה שמטרתנו היא לחזק את החקלאות היהודית בארץ ישראל, ולא להחלישה ע"י צריכת תוצרת מהרשות הפלסטינאית (המכונה בלשון מעודנת – 'יבול נכרי') נשללה האפשרות הנ"ל. גם סחורה שמיובאת מחו"ל איננה מסייעת לחקלאי ישראל. לכן לא נרכוש במכוון ירקות ופירות אלו. אמנם יש חנויות שמניפות דגל של 'שמיטה למהדרין' או 'שמיטה לחומרא' שמוכרות יבול נכרי ויבול מחו"ל, אך לטעמי אין כאן לא חומרא ולא הידור. השוללים את 'היתר המכירה' טענו שבעת מכירת הקרקע לנכרי אנו עוברים על איסור דאורייתא של 'לא תחנם' – לא תתן להן חניה בקרקע (בבלי עבודה זרה כ, ע"א). הרוכשים 'יבול נכרי' אינם מוכרים את הקרקע לגוי, אבל בוודאי מחזקים את אחיזתם באדמת ארץ ישראל, ובפועל מסייעים ומחזקים את אחיזתם בארץ, בעוד שמטרת המכירה היא לחזק חקלאות יהודית שבין השאר גם שומרת על אדמות המדינה.

מתוך תפיסת עולם הלכתית-אידיאולוגית זו התקבלה ההחלטה הבאה:

קייטרינג סעד וחדר האוכל – 'היתר מכירה' בלבד

כלבו – 'היתר מכירה' ובמקביל 'אוצר בית דין'

מדוע בקייטרינג ובחדר האוכל נצרך 'היתר מכירה' בלבד?

1. לחזק את 'היתר המכירה'. ההיתר טוב, ראוי וגם נצרך עבור החקלאים. 'היתר המכירה' הוא **הפתרון היחיד שניתן ליישם ברמה לאומית-כלל ארצית**. אם נסדיר מכירה לחקלאים ולא נקנה את התוצרת – כיצד סייענו להם?!

2. הכנסת ירקות ופירות שקדושים בקדושת שביעית למטבח המרכזי מורכבת מאוד מכמה סיבות:

- א. כמויות מזון גדולות שראויות לאכילה נזרקות בכל יום בגלל הוראות משרד הבריאות.
- ב. המטבח מכין אלפי מנות בכל יום שמיועדות לציבור שאינו מודע ואינו יודע כיצד שומרים על קדושת הירקות.
- ג. לא כל עובדי המטבח מודעים להלכות אלו, וגם לא כל הסועדים.

מאידך, עם כל הצורך להיזקק ל'היתר המכירה', לא יעלה על הדעת שבקיבוץ סעד שעבודת האדמה והשמירה על המצוות התלויות בארץ הן נר לרגליו, לא נזכה לאכול פירות שקדושים בקדושת שביעית. לדעת הרמב"ן

יש באכילה זו קיום מצוות עשה של 'והיתה שבת הארץ לכם לאכלה'. מצוה זו אינה מתקיימת באכילת יבול מתוצרת היתר מכירה, אלא מיבול 'אוצר בית דין' – כך נסייע לחקלאים יהודים שבחרו במסלול זה. בשיתוף פעולה עם אנשי הכלבו בהובלתה של נגה, הועמד דוכן משמאל לכניסה ובו ירקות קדושים מ'אוצר בית דין'. בשמיטה זו גם המשווקים הגדולים ('ביכורי שדה', 'שפיט') משווקים תוצרת שכזו, כך שההזמנה נעשית דרך הספק הרגיל. נשתדל להקפיד שמחירים של ירקות אלו לא יעלה על מחיר הירקות מ'היתר מכירה'. הנחיות קצרות לשמירה על ירקות ופירות קדושים ניתן למצוא ליד דוכן הירקות בכלבו. החלטה זו, הכוללת את מדיניות צריכת התוצרת החקלאית בקייטרינג ובכלבו, מאזנת בין העקרונות השונים ומנכיחה את שנת השמיטה במרחב הציבורי-קהילתי.

הרב ארי סט

"כף המציף נפש אחת כאילו הציף אולם ומלאו"

הדרכה בפעילות מצילת חיים

בהמשך לפרסומים בעבר בנוגע לפיתוח מערך רפואת החירום בסעד, במהלך מבצע צוק איתן נרכש ציוד החייאה מתקדם לשעת חרום שהוצב במספר נקודות מרכזיות בקיבוץ.

אנו מעוניינים לקיים ערב הדרכה לכלל הציבור שבו יינתנו כלים מעשיים לפעולות מצילות חיים בשעת חרום, כולל מתן הדרכה להפעלת מכשיר החייאה. זאת כדי להגדיל את מעגל החברים שיוכלו להגיש עזרה ראשונה בשגרה ובעיתות חרום!

ההדרכה מתאימה למבוגרים בכל שכבות הגיל בעלי מוטיבציה ורצון לרכוש ידע בסיסי בהצלת חיים מיידית- בבית ובמרחב הציבורי.

את ההדרכה יעביר מנחם בלומינטל והיא תתקיים ביום חמישי 27.11.2014 בשעה 20.30.

המעוניינים יכולים לפנות לחגית לנדסמן כדי להירשם בהודעת SMS - 0545903390

מנחם בלומינטל, יצחק רסיסטל וחגית לנדסמן - ו. בריאות

לשנה וראובן אפרון ולכל המשפחה

מלא טוב לראש בר המצווה של הנכד

בניה

בנט של דבורה ויוסף אפרון

”אחד מלפנינו”: יצקב פרידמן מספר על צמח-’סיפור חי”.

זכרוני הראשון כילד בן שלוש - ארבע, הולך לבית הכנסת עם דודי האהוב כשהוא אוחז בידי ולצידו אבי. היה זה בית כנסת 'חרדי' בעיר קליבלנד שבאוהיו ארה"ב שהיה בבית הרב דויטש. מתפלליו עטו בגדים שחורים ושטריימל (כנראה שמדובר היה בשבת/חג). לאחר מכן הקהילה עברה למקומות יוקרתיים יותר וקבעה את בתי הכנסת במקומות מכובדים ונוחים יותר. הרב העדיף להישאר בבית הכנסת שבביתו..

נולדתי בקליבלנד ב-1953 למשפחה מהמעמד הבינוני. גרנו בבית 'אמריקאי טיפוסי' בעל שתי קומות, פרטי מרווח. היתה לנו כבר אז! טלביזיה שחור לבן, אבל לא מזגן..

התחנכתי בעיר הולדתי במערכת חינוך יהודית דתית - פרטית, בשם: "היברו אקדמי". בית ספר 'החינוך היהודי' היה בחסותו של איש עשיר, פילנטרופ גדול בארץ ובעולם - מר אירבינג סטון שעל שמו גם "טלו סטון" שליד ירושלים. למדתי שם במשך ארבע עשרה שנים רצוף - מגיל גן טרום חובה ועד לכיתה י"ב. יש לי זכרונות טובים מאוד מאותה התקופה. החינוך עד לגיל החטיבה היה מעורב ובית הספר היה פלורליסטי. די דומה לחינוך הקיבוצי כיום. אפילו ההסעות לתיכון ובחזרה היו באותן שעות.. אותו בית ספר קיים עד היום וילדיי הבוגרים זכו ללמוד שם לפני שעלינו לארץ. בינתיים הוא הלך והתחרד, כך שבנים ובנות לא רק שאינם לומדים יחד מגיל צעיר, אלא אף אינם זוכים להימצא באותו המבנה. היום לא הייתי שולח לשם את ילדיי!

המשכתי בלימוד עסקים בסיסי בקולג'. במהלך הלימודים ואחריהם עבדתי במגוון תפקידים בחנויות ל: חומרי בניין, בשר, פיצה, מאפייה, ואף הועסקתי במתן הלוואות "חוץ בנקאיות" כולל תזכורות טלפוניות וביקורי בית למפגרים בתשלומי הלוואות, עם הרבה דפיקות לב.. גם בבנקים רגילים הועסקתי באותו התחום.

את סנדי פגשתי במסיבת חנוכה באחד מבתי החברים השייכים לקבוצת "GOYA" - צעירים יהודים-אורתודוקסים - אמריקאים: Group Of Orthodox Young Adults, בשנת 1977. מתוך כל הקבוצה שהגיעה למסיבה רק שלושה ידעו איך לשחק בסביבון וביניהם היו סנדי ואני.. לאחר שמצאנו מיד שפה וכישרון משותפים ליבנו נפתח וידענו שנועדנו זה לזה. הלכתי לבקר אותה בביתה בגשם ובשלג ואחרי חצי שנה הצעתי לה נישואין. תשובתה היתה כן, עם תנאי אחד והוא - שנעלה לארץ! מכיוון שלא אמרה בדיוק מתי, היה לי נוח להיענות לבקשתה.. היא היתה לקראת סוף הלימודים בהם הצטיינה מאוד והיינו מאורסים כשנה עד לסיום לימודיה.

התחתנו בקליבלנד עיר הולדתנו ושם גרנו תחילה בשכירות ולאחר מכן קנינו בית משלנו ומילאנו אותו בארבעה ילדים. גרנו מול הורי וניהלתי חנות מתנות ויודאיקה באזור, במשך תקופה קצרה. אז למדתי שעם הרפורמים יותר נוח לעשות עסקים מאשר עם האורתודוקסים והחרדים שתמיד בקשו הנחות.. לאחר מכן עבדתי תקופה של שבע שנים במאפייה שקיבלה תעודת כשרות בזכות היותי דתי וממונה כמשגיח כשרות במקום.

הילדים גדלו והמחשבה לעלות לארץ החלה לעלות על פני השטח. לפני קבלת ההחלטה יצאנו לתור את הארץ במסגרת בת המצווה של שושנה. הטיול היה ביקורי הראשון בחיי בארץ. היה לי חשוב לראות את המקום לפני שאני מתחייב לעלות לארץ. היה זה לפני פסח ואווירת החג המתקרב נכחה בכל מקום, כולל בפרסומות לחומרי

ניקוי.. מיד הרגשתי שייכות. הרגשתי שזהו ביתי. התארחנו לשבת בשני קיבוצים דתיים – 'בית רימון' ו'סעד'. לסנדי היה קשר מוקדם עם סעד לאחר התיכון במסגרת "הכשרה" והיא התארכה אז כבת מאומצת אצל משפחת כוכבי. במשך כל הזמן היא שמרה איתם על קשר. יש לה אמנם קשר משפחתי גם עם "בית רימון", אבל החיבור עם סעד היה מוצלח יותר. היתה לנו תקשורת טובה עם נציגי ו. קליטה: בוקי וחנהליה אלברט. גיין ואייזיק הוד נתנו לנו הרבה טיפים חשובים לקראת ההגעה לסעד.

חצי שנה לאחר ה'טיול' לארץ הגענו עם המזוודות לסעד. הקונטיינר הענק עם כל הציוד, הגיע שבוע אחרינו וחברי הקיבוץ התפלאו לאן נכניס את כל הדברים.. הקליטה בעבורי לא היתה קלה בלשון המעטה.. לימוד העברית באולפן היה בעייתי ולא התקדמתי מספיק. רוב העולים החדשים איתם למדתי, הגיעו מרוסיה ללא שמץ של ידע בעברית ובוודאי שלא ידעו לקרוא ולכתוב. הרגשתי שרמת הכיתה נמוכה לי מדי וכמעט שאינה תורמת לי ידע. עד היום אני בקשר עם מורתי באולפן- ברכה (היא מקיבוץ רוחמה ושרה עם יענקוש בלהקת 'קולות חמים'). עבודתי העיקרית בתחילה, היתה סביב חדר האוכל עם הפוגות בענפים אחרים. לאחר ההפרטה התמקמתי ליד הקופה ושם מצאתי את מקומי. את ההפרטה אני רואה בעין חיובית ובזכותה אני פוגש ומשרת אנשים בחיך, בכל תחום בו אני עוסק.

אמתאיי הסכרייה באנגלית

הספרים באנגלית עברו קטלוג ממוחשב והוכנסו בהם "כרטיסי קורא"- עליהם יש לרשום את שם השואל - בדיוק כפי שהדבר מתבצע בספרים בעברית.

אנא הקפידו לרשום את שמכם על הכרטיס ולהשאירו על שולחן הספרנית. תודה לריבה זוהר שעומדת מאחורי הפרוייקט על מאמציה המרובים!

1. תרבות

אמראלית ואישראל שריד מלל טוב כפול!

אנישואי הנכדה שרה-לאה, בתם של צווי וצידית שריד
צב"ל ישראל ניר, בתם של רפי ופולמית ניר
שניהם מקיבוץ ראשית

אהולדת הנין-אביא

בן אהודיה ואאורי אמון, נכד אמרה וארמי שריד

העונה החמה...

החזאי אומר שצפויה התקררות ולצערנו, אנחנו דווקא מזהים התחממות... כל הארץ חזית ואירוע רודף אירוע. כמה טוב לא להיות בכותרות... תקוותנו ותפילתנו יחד עם כל בית ישראל, לימים טובים ולשלום ועד אז, כולנו מחויבים לערנות מרבית. ערנות בשגרה ובמיוחד בשמירה.

ששששש...

דווקא על רקע הפתיחה שלי, חשוב לי לצטט מתוך הדיווח השבועי של אלון שוסטר, ראש מועצת שער הנגב את הפיסקה הבאה: "פיתוח אמצעי התגוננות כנגד מרגמות ומנהרות: חיים ילין, תמיר עידאן ואנוכי עומדים בקשר עם ראשי צה"ל בדרג המטכ"לי והפיקודי ועם ראשי מערכת הביטחון הרלוונטיים. אנחנו יכולים לומר שמתקיימת עבודה מאומצת במספר מסלולים בידי הטובים ביותר, ללא מגבלת כ"א ותקציב. כל הידע הקיים בארץ וכל מה שניתן היה לדלות מחו"ל מצוי בידי הגורמים המוסמכים. מתקיימים ניסויים בראשות בעלי המקצוע ובעלי האחריות. נעדכן, מעת לעת, במגבלות בטחון שדה".

מרגיע? אולי, חשוב לדעת? נדמה לי שכן.

בכל חיסרון יש יתרון...

מבצע ניקוי הגגות והמרזבים הסתיים בשעה טובה. תודה לבן ציון לנדאו שעושה זאת שנה שנייה ברציפות, אחרי שקיבל אישור עבודה בגובה מגואל וסיוע לוגיסטי ממוישלה. ביצוע העבודה על ידי צעירים מבנינו מאפשר לנו לצמצם בעלויות התחזוקה הקבועות שלנו. החורף שהקדים היקשה מצד אחד, אך מאידך, איפשר לנו לגלות תקלות שאילו לא ירד הגשם לא יכולנו לזהותן. אגב, אני מנצל את ההזדמנות להאיר את עיני כולנו בנוגע לתחזוקת הגגות. מטפסים, מכל סוג שהוא, עושים נזק גדול לגגות הרעפים ויכולים להביא למצב קשה של נזילות. כל מי שסובל מבעיית מטפסים ולא יכול להיפתר מהם בכוחות עצמו, מתבקש לפנות לשחר במשרד ונשתדל לסייע ככל הניתן. אגב שוטטותו של בנצי בגבהים, נמצא עוד גג שנפגע מרסיס במלחמה, והדבר טופל מיידית בצורה מיטבית.

דברים שחשוב לדעת ואנו נוטים לשכוח...

המציאות הדמוגרפית שלנו מביאה אותנו כל העת להתרחבות קהילת העובדים הזרים. מחד, אנו מברכים על כך ויודעים להעריך את תרומתם האדירה לאיכות החיים של חברינו המבוגרים. מאידך, מציאות זו מביאה לעיתים לפתחנו נסיונות. הדברים כבר נכתבו בעבר אך אני חוזר ומזכיר, חוזר ומתריע: חל איסור על העסקת עובדים זרים בניקיון ובמשק בית שלא בבית האדם בו הם מטפלים. בואו לא נחשוף עצמנו לסיכונים מיותרים אשר במקרה של ביקורת או תאונה ח"ו, יכולים להסתיים בקנסות כבדים.

דברים שאנו נוטים לשכוח למרות חשיבותם...

פנו אלי מספר חברים, לשוב ולשלוח את מסרוני התזכורת על חניה מסודרת בשבתות ובחגים, מחוץ לשבילי הקיבוץ. בשל טענות הפוכות בעבר, שמשלוח הודעות אלו מהווה מטרד, נמנעתי מלשלחן בשנית. המצב בשטח, מחייב תזכורת לכולנו, לחזור ולשים לב ולהוציא רכבים שלנו או של אורחינו לחניות מסודרות. בעיני, זה מבחן של התחשבות וכבוד הדדי בין איש לרעהו.

זה סימן שאתה צעיר...

כבר נכתב בשבת שעברה אודות האימון המוצלח של כיתת הכוננות. אני חוזר ומציין זאת בשל העובדה שבהתבוננות בהרכב הצעיר והדינאמי שהשתתף באימון, ניכר היה תהליך הצמיחה הדמוגרפית המבורך והצערתי היישוב. לצד האימון הייעודי שתרם ללא ספק לשיפור רמת הביטחון, יש גם רווח חברתי של גיבוש וחיבור ובניית גאוות יחידה. יישר כח לכל מי שהיטה כתף ושלא נזדקק לבחינת היכולות שלכם.

"מתנות קטנות מישהו שלח לי" ... בכל מחיר?

הימים שאחרי "צוק איתן" מעמידים אותנו בניסיונות ובאתגרים שונים ומשונים. אחד מהם, הוא מתנות חינם המגיעות אלינו מפה ומשם וכשמדובר במתנות, לא תמיד ניתן לשלוט בדברים. הכי פשוט, להגיד: לא תודה! וכמאמר חז"לנו: "שונא מתנות יחיה". נדמה לי שבשורה התחתונה זו החמצה. די אם נזכיר את הריהוט החדש שקיבלנו השבוע לחדר ישיבות, ציוד יקר לחמ"ל, גדר חדשה ועוד. נכון, לא הכל לטעמנו בצבע ובצורה אך בכל זאת מדובר בתשורה. ובאותו עניין, אני רוצה להאיר את המחשבות שלנו, נציגי הממסד, בהמשך לדבריה של כנרת סמואל בנוגע לטאבלטים, בזווית ראייה נוספת.

אכן גם הטאבלטים הם מתנת חינם מאתגרת, ואחרי שלא הצלחנו לשכנע את התורם לתת מכשיר אחד לכל בית אב, עמדה בפנינו האפשרות לסרב או לקבל את הנחיותיו. נדמה לי שעברו הימים שהממסד מחליט עבור הפרט, שהמתנה אינה ראויה ומערימה קשיים חינוכיים ולכן מסרב בשם החברים לקבלה ללא ידיעתם. עברו גם הימים שהמערכת תפתור את הבעיות להורים והם יתכסו בסינר המטפלת. נכון, יש אתגרים חינוכיים אדירים בדור המסכים. האתגרים קיימים עם הטאבלט ובלעדיו. אסור לנו לעצום את העיניים, אלא לנצל כל הזדמנות שכזו, כהזדמנות חינוכית ולקבוע כללים וסדרים להתנהלות נכונה ובונה עם הטכנולוגיה המתקדמת.

נוהגים בבטיחות בשבילי הקיבוץ - פרומו

תחת כותרת זו תתקיים הרצאה השבוע ביום רביעי, בשעות אחה"צ במועדון. ההרצאה ביוזמת גואל סעאת, ממונה הבטיחות שלנו ואני מבקש לנצל את ההזדמנות ולהתריע בפני כולנו: ריבוי הרכבים הממונעים, מכונניות ואופניים הנוסעים בשטח הקיבוץ, מייצרים מפגשים של "כמעט תאונות" מידי יום! חובה על כולנו נהגים ורוכבים לעשות השתדלות גדולה בנהיגה זהירה ובטוחה בכלל ובשטח הקיבוץ בפרט. ההרצאה הנ"ל היא חלק ממהלך זה של הגברת המודעות בקרב ציבור הנהגים המבוגר ואני מקווה להשתתפות רבה. במקביל, פניתי לגדי סמואל לבחון אפשרות של עיסוק בנושא במסגרת החינוך החברתי במהלך השנה.

שמח תשמח רעים האהובים

- דלית גולן הודיעה על כוונתה להינשא בשעה טובה ומוצלחת לשחר רוטשטיין, בח"ל, מכפר מימון. החתונה תתקיים, בע"ה, בי"ח בכסלו (10/12) בברור חיל. הזוג מתעתד להתחיל את דרכו בסעד. מזל טוב לזוג הצעיר, לשרה ואפרים, ההורים המאושרים, ללאה ומשה, אודרי ואייבורי ולכל המשפחה!
- נדב לזר הודיע על כוונתו להינשא בשעה טובה ומוצלחת למיכל אשל, בח"ל, מירושלים. החתונה תתקיים, בע"ה, בז' באדר (26/02) בקיבוץ חולדה. הזוג מתעתד להתחיל את דרכו בירושלים. מזל טוב לזוג הצעיר, לרותי ודני, ההורים המאושרים, ולכל המשפחה!

חורף טוב ובטוח בדרכים

חנ"מ

סדנת הפסיכס של ספיה חוזרת

מתי: מוצ"ש פרשת מקץ (20.12) עד ליום חמישי ג' טבת (עד לצהריים) (25.12)

איפה: גן רימון הישן בקיבוץ סעד

שעה: סדנת בוקר: 9:00-12:00. סדנת ערב 18:00-22:00

בסדנה יש אפשרות ליצור: מראות, שעונים, שלט לבית, תחתיות לסירים, תמונות, מתלים, חמסות, רימונים, שולחנות קטנים וכו'...

לפרטים ולהרשמה: 052-8694599, 6800307. אפשר גם במייל: dovig@saad.org.il.

ניתן להירשם עד ליום שלישי י"ח בכסלו (10,12). ההרשמה מחייבת!

(ניתן להזמין לוחות עץ בגדלים שונים בהזמנה מראש!)

במקרה שיהיו מעט נרשמות לא תיפתח הסדנה. ניתן לשלוח ילדים מכיתה ג' ומעלה לסדנאות ערב. (ילדים מאי-בי יוכלו לבוא בליווי הורים).

בואו בשמחה!!

להלל אהרון

מזל טוב לראל בת ה-13

לאילנה וליאיר ולכל המשפחה

שתלכו להמון שמחה ונחת - קהילת סעד

הזמנה לתצרוכה

גילי זיוון

נוף מולדתי

תאריכים: 20.11.14 – 6.12.14 כולל

הפתיחה: יום ה' 20.11.14 בשעה 20.00

בגלריה "ציאורים", קיבוץ אורים

בתיאום עם אסתי - טלפון: 08.9920561 או בנייד: 054.6786432